

Třetí osoba, jež uzavřela s manželkou smlouvu o věcech, jež tvoří předmět výživy (v což náleží i provedení prací zubolékařských pro manželku), může svůj nárok uplatňovati přímo proti manželce, je-li z okolností případu zjevno, že jest sama smluvní stranou a proto přímou jeho dlužnicí.

Z d ů v o d ů rozhodnutí nejvyššího soudu: Po právní stránce jde jediné o to, zda z objednávky zubolékařských prací, jež učinila žalovaná ve vlastním jméně, je zavázán výlučně manžel. Podle zákona je manželka právě tak jako manžel nebo jiná osoba, povinna věci, jež objednala a odebrala, zaplatiti. (§§ 1066 a 1047 obč. zák.) Ustanovení § 91 obč. zák., na které se odvolala žalovaná k doličení toho, že měl býti žalován její muž, nevyklučuje pasivní legitimaci k žalobě, poněvadž tento § upravuje toliko právní poměry mezi manželem a manželkou, nikoli však právní poměry mezi manžely a třetími osobami. Zmíněné zákonné ustanovení opravňuje toliko manželku, by naléhala na plnění zákonné povinnosti manželovy, — by jí totiž poskytoval podle svého jmění slušnou výživu a v případě onemocnění poskytl i lékařskou pomoc, k níž patří i léčba a ošetření zubů, — nikoli však třetího, kdož uzavřel s manželkou smlouvu o věcech, jež tvoří předmět výživy. Třetí osoba může nárok svůj uplatňovati přímo proti manželce, pakliže z okolností případu je zjevno, že tato jest sama smluvní stranou a proto přímou jeho dlužnicí.

V souzeném případě je nesporno, že žalovaná si zmíněné zubolékařské práce sama osobně objednala, čímž projevila též svou vůli, že chce býti smluvní stranou a že zaplatí tedy práce ty. Měla-li žalovaná za to, že placení těchto prací patří manželci, bylo její povinností, by hned při objednávce zmíněných prací upozornila žalobce na to, že jedná jménem manželovým a měla též účet na ni znějící vrátiti, nechtěla-li jej uznati. Nezachovavši se tak, nese si důsledky toho sama. I když nelze použití předpisu § 1154 obč. zák. na souzený případ, jak mylně za to má odv. soud, poněvadž nejde přece o smlouvu služební, nýbrž o dílo, právem uznal odvolací soud ve smyslu prosby žalobní. Odporovalo by zajisté poctivému právnímu styku (§§ 863, 914 obč. zák.), když by žalovaná odepřela platiti zubolékařské práce, které, jak nesporno, objednala sama, tedy ve vlastním jméně, při čemž účet, který nepozastavila, zní jen na ni a výše jeho není vůbec popřena. Srov. rozhodnutí sb. n. s. čís. 2838 a 8683.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 28. ledna 1933 č. j. Rv I 1998/31/1. Dr. Jar. Koutník.